

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: M. R.
nar. X
trvale bytem X
t.č. X

zastoupen Mgr. Bc. Lucie Koupilová, advokátka
sídlem Vřesinská 75/22, 708 00 Ostrava – Poruba

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Lucii Koupilové, advokátce sídlem Vřesinská 75/22, 708 00 Ostrava – Poruba **se přiznává** odměna za zastupování žalobce ve výši 8 305 Kč, která jí bude vyplacena do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou nejprve k Okresnímu soudu v Karviné ze dne 3. 11. 2020 doručenou soudu dne 6. 11. 2020 se žalobce domáhal přezkumu rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X (dále jen napadené rozhodnutí), jímž bylo rozhodnuto výrokem I. tak, že rozhodnutí žalované č. I a II ze dne 7. 4. 2020, č. j. 1-3R-7.4.2020 – 422/691 206 3807 se mění tak, že se žalobci ode dne 20. 9. 2020 odnímá invalidní důchod. Výrokem II. napadeného rozhodnutí bylo rozhodnuto tak, že se námitky proti rozhodnutí žalované č. III ze dne 7. 4. 2020, č. j. 1-3R-7.4.2020 – 422/691 206 3807 zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.
2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí č. I byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná (dále jen „OSSZ Karviná“) ze dne 17. 9. 2019, podle něhož žalobce byl uznán plně invalidním v období od 17. 2. 2005 do 31. 12. 2009, neboť z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost nejméně o 55 %. Na základě tohoto posudku byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu II. stupně ode dne 1. 1. 2010 do 16. 9. 2019, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %. Ode dne 17. 9. 2019 byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu I. stupně.
3. Prvostupňovým rozhodnutím II. žalovaná rozhodla ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZDP“) a snížila žalobci ode dne 17. 9. 2019 výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který činil 4040 Kč měsíčně.
4. Okresní soud v Karviné usnesením ze dne 5. 1. 2021, č. j. 27 Nc 5111/2020-13 zastavil řízení a poučil o tom, že věc patří do věcné příslušnosti krajského soudu ve správním soudnictví a že žalobce může podat žalobu znovu ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. Žalobce podal dne 4. 2. 2021 ke Krajskému soudu v Brně žádost o ustanovení zástupce za účelem podání žaloby.

II. Napadené rozhodnutí

5. Žalovaná vycházela v napadeném rozhodnutí z následující charakteristiky zdravotního stavu žalobce. Byla u něho prokázána následující zdravotní postižení: stav po opakované zlomenině pravého bérce s výsledným těžkým omezením hybnosti pravého hlezna a chronickou pístělí na přední straně bérce, dále chronická pístěl, chronická osteomyelitida lokalizovaná na přední straně pravého bérce, stav po otevřené zlomenině dolní části pravé tibie dne 19. 1. 2004 s aplikací zevního fixátoru a aplikací kostního štěpu dne 17. 2. 2004, dále stav po polytraumatu dne 12. 7. 1997

s tříštivou zlomeninou stehenní kosti vpravo, zlomeninou pravého acetabula bez dislokace, diabetes mellitus na dietě.

6. Žalovaná nechala vypracovat svým lékařem nový posudek o invaliditě ze dne 3. 7. 2020, z něhož vyplývá následující hodnocení otázky invalidity v jednotlivých obdobích. V období od 31. 12. 2009 nebyl žalobce plně invalidní ani částečně invalidní, neboť jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XV., oddílu H, položce 57 přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kterou se provádí ZDP. Pokles pracovní schopnosti činil 5 %.
7. V období od 1. 1. 2010 do 1. 7. 2019 žalobce nebyl invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP, neboť jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XV, odd. B, položce 13a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 10 %.
8. V období ode dne 2. 7. 2019 žalobce nebyl uznán invalidním. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je v současnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (funkční poruchy, postižení po úrazech), oddílu B (postižení končetin) položce 13a (funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny. Pokles pracovní schopnosti činil 15 % (hodnoceno na horní hranici rozpětí dané položky).
9. Lékařka žalované blíže ve svém posudku uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je poúrazový stav po opakované zlomenině pravého bérce s výsledným těžkým omezením hybnosti pravého hlezna a chronickou píštělí na přední straně bérce s výsledným omezením hybnosti pravého hlezna a chronickou píštělí na přední straně bérce. Podle dokumentace utrpěl žalobce dne 12. 7. 1997 při autohavárii polytrauma (kominutivní zlomenina pravého femuru s dislokací ad latum a pravé tibie otevřená tříštivá s dislokací fragmentů, artikulace zachovány, dále zlomenina pravého acetabula bez dislokace, os ischii vpravo bez dislokace, hemoperitoneum), které bylo řešeno operativně. Dne 19. 1. 2004 došlo k otevřené zlomenině dolní části pravé tibie (refrakтура) a byl aplikován zevní fixátor na pravý bérec. Úraz byl zhojen, ale byla popsána suspektní osteomyelitida chronická na přední straně pravého bérce, hybnost pravého kolene s omezením v dotažení a pravé hlezno s minimální hybností do plantární a dorzální flexe. Jde o lehké poúrazové postižení pravé dolní končetiny s omezením pro delší chůzi a delší stání.
10. Žalobce byl sice uznán ode dne 17. 2. 2005 plně invalidním s odůvodněním, že jde o invaliditu přechodnou vzhledem k nedostatečné pevnosti svalu, v čemž spatřovala lékařka žalované značné nadhodnocení zdravotního postižení již v roce 2005 a následně při posouzení OSSZ v Karvině dne 17. 9. 2019.
11. K námitkám proti rozhodnutí č. III žalovaná v rámci námitkového řízení uvedla, že bylo aplikováno ustanovení § 115a odst. 1 písm. c) zákona č. 582/1991 Sb. V předmětné věci byly podmínky pro uplatnění tohoto pravidla splněny, neboť dluh na pojistném i na penále ve výši 43 115 Kč je dluhem žalobce jako OSVČ, jemuž by

náležel doplatek na invalidním důchodu přiznanému rozhodnutím č. I za období od 25. 7. 2014 do 16. 9. 2019 ve výši 213 960 Kč.

III. Žaloba

12. Žalobce v žalobě požádal o ustanovení advokáta na náklady státu. V doplnění ze dne 8. 5. 2021 uvedl, že napadené rozhodnutí se týká odnětí invalidního důchodu. V doplnění ustanovenou zástupkyní z řad advokátů ze dne 31. 5. 2021 žalobce uvedl, že ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí žalobce zpochybňuje především posudek o invaliditě ze dne 3. 7. 2020, na základě kterého již nově není invalidní. Nové hodnocení posudkové lékařky žalované je v naprostém protikladu s předchozím lékařským posudkem OSSZ Karviná ze dne 17. 9. 2019, ačkoliv oba posudkoví lékaři zjevně vycházeli z totožné lékařské dokumentace. Nové hodnocení není přesvědčivé a žalobce je přesvědčen, že ani úplně, když posudková lékařka výše uvedené závěry učinila, aniž by žalobce osobně prohlédla a posoudila. Požadavky na úplnost a přesvědčivost posudku nebyly v daném případě ze strany posudkových lékařů naplněny, neboť odborné informace nejsou srozumitelně a komplexně vysvětleny. Na základě uvedeného posudku ČSSZ pak žalovaná dospěla k překvapivému závěru o odnětí invalidního důchodu.
13. Ve vztahu k výroku II. napadeného rozhodnutí žalobce odkazuje a setrvává na svých námitkách vznesených v řízení před správním orgánem. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalované žalobce spatřuje především v tom, že správní orgán prostřednictvím posudkového lékaře řádně nezjistil skutkový stav, tedy zdravotní stav žalobce. Zkoumání zdravotního stavu žalobce, jakož i závěry posudkového lékaře, nepovažuje žalobce za úplné, přesvědčivé a řádně odůvodněné.
14. Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí mu předcházející, jsou nezákonná, když správní orgán řádně nezjistil skutkový stav, tj. zdravotní stav žalobce, a v důsledku uvedeného následně nesprávně právně věc posoudil, čímž byl žalobce zkrácen na svých právech. Žalobce navrhl, aby soud nechal v řízení zdravotní stav žalobce přezkoumat nestranným znalcem, a na základě výsledku pak nechť ve věci rozhodne.
15. Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované a replika žalobce

16. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 16. 7. 2021 odkázala podrobně na závěry posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách s tím, že navrhuje vypracování posudku Posudkové komise MPSV a provedení důkazu tímto posudkem. Žalovaná navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.
17. V **replice** ze dne 10. 3. 2021 se žalobce k tomuto návrhu prostřednictvím své ustanovené zástupkyně připojil. Žalovaná navrhuje provedení důkazu odborným lékařským posouzením posudkovou komisí. Žalobce se s uvedeným návrhem

ztotožňuje, nicméně má za to, že určený posudkový lékař z oboru ortopedie jej především musí osobně odborně vyšetřit. Žalobce se aktuálně již delší dobu nachází ve výkonu trestu a jeho možnosti vyžádat si odborné vyšetření ortopeda jsou mizivé. Stejně tak je omezeno vyšetření běžným ošetřujícím lékařem MUDr. N., když tento lékař žalobce vyšetřuje pouze dotazy, aniž by jej osobně prohlédl. Žalobce je vždy v mřížemi uzavřené oddělené části místnosti, kam lékař nevstupuje, a i z tohoto důvodu má žalobce pochyby o objektivitě jeho lékařských zpráv, z nichž následně vychází posudkový lékař. Přitom jiná lékařská dokumentace ve spise není.

18. Žalobce prakticky od úrazu v 2004 (po zlomenině pravého bérce) musí podstupovat dvakrát týdně převazy, v noze má v místě zlomeniny opakované záněty, v důsledku čehož neustále a opakovaně bere antibiotika, vůči nimž se však bakterie způsobující potíže stala rezistentní. Na pravé dolní končetině má v důsledku zlomeniny (a sešroubování) nehybný kotník a palec, také koleno je v omezené hybnosti, obdobně má „sešroubovanou“ i pánev. V důsledku uvedeného vydrží stát pouze 10 minut, není schopen nosit pevnou pracovní obuv, když pak kulhá a bolí ho pánev. Proto nemůže vykonávat práci automechanika, kde je pevná pracovní obuv nezbytná. Kvůli opakovaným zánětům v noze není schopen pracovat ani v prašném prostředí.
19. Dle vyhl. č. 359/2009 Sb. se při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti se vychází z funkčního postižení, na kterém se podílí jak postižení nosného a pohybového systému, tak i postižení funkce dalších orgánů a systémů. Přitom se hodnotí zejména postižení výkonnosti, pohyblivosti (chůze, stání), schopnost koordinace pohybů, přenášení a manipulace s předměty, schopnost vykonávat denní aktivity. V tomto ohledu nebyl zdravotní stav žalobce posouzen úplně.

V. Řízení před krajským soudem

20. Ze **správního spisu** žalované a spisu OSSZ v Karviné vyplývají následující skutečnosti. Žalobce uplatnil dne 14. 2. 2005 žádost o přiznání plného invalidního důchodu, na základě níž byl posouzen lékařkou MSSZ Brno-město jako plně invalidní v souvislosti s úrazem ze dne 20. 1. 2004, přičemž schopnost jeho soustavné výdělečné činnosti poklesla nejméně o 66 %. Invalidní důchod mu ovšem nebyl přiznán pro nedostatek doby pojištění.
21. Dne 25. 7. 2019 žalobce uplatnil žádost o přiznání invalidního důchodu. Podle posudku OSSZ v Karviné ze dne 17. 9. 2019 byl žalobce uznán invalidním v následujících obdobích: v období od 17. 2. 2005 do 31. 12. 2009 byl plně invalidní, přičemž rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla kvalifikována podle kapitoly XV., oddílu H, položky 1 přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 70 %. V období ode dne 1. 10. 2010 do 16. 9. 2019 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položky 13c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 50 %. V období od 17. 9. 2019 bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s největším dopadem na pokles

pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XII., oddílu B., položce 3 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

22. Dále byla vydána tři rozhodnutí žalované. Jednak šlo o rozhodnutí č. I ze dne 7. 4. 2020, č. j. 1-3R-7.4.2020-422/6912063807, jímž žalovaná rozhodla o tom, že se žalobci přiznává od 13. 10. 2007 plný invalidní důchod. Dále bylo rozhodnuto o tom, že žalobci ode dne 1. 1. 2010 náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, s tím, že doplatek invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně náleží podle ustanovení § 55 odst. 2 ZDP ode dne 25. 7. 2014. Dále šlo o rozhodnutí č. II ze dne 7. 4. 2020, na základě něhož byla snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ode dne 17. 9. 2019. Konečně rozhodnutím č. III ze dne 7. 4. 2020, č. j. 1-3R-7.4.2020-422/691 206 3807 bylo rozhodnuto tak, že bude část doplatku důchodu ve výši 49 090 Kč, který vznikl za období od 25. 7. 2014 do 16. 9. 2019 použit na úhradu splatného dluhu na pojistném nebo penále v celkové výši 49 090 Kč osoby samostatně výdělečně činné.
23. Krajský soud nechal v soudním řízení vypracovat **posudek PK MPSV**, pracoviště v Brně ze dne 6. 1. 2022. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a lékaře z oboru ortopedie. Žalobce nebyl při jednání komise přítomen ani vyšetřen, přičemž souhlasil s projednáním věci ve své nepřítomnosti. PK MPSV vycházela především ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře, odborných lékařských nálezů obsažených v posudkovém spisu MSSZ Brno-město a OSSZ v Karviné. PK MPSV si vyžádala též zdravotnickou dokumentaci lékaře Věznice v Karviné, dále zdravotnická dokumentace chirurgické ambulance (MUDr. P., Kuřim; dále ÚN Brno). Žalobce byl posouzen jako dělník – automechanik.
24. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že se jedná o posuzovaného, který utrpěl dne 20. 1. 2004 otevřenou zlomeninu distální části kosti holenní vpravo, přičemž tato byla lokalizována na terénu otevřené tříštivé zlomeniny holenní kosti vpravo v rámci polytraumatu dne 12. 7. 1997. Stav byl řešen aplikací zevního fixátoru, hojení bylo komplikováno kožním defektem na přední straně bérce. K uznání vzniku plné invalidity ode dne 17. 2. 2005 na základě posudku MSSZ v Brně ze dne 22. 3. 2005 došlo dle názoru PK MPSV při tomto posouzení k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce. U žalobce se nejednalo o žádný stupeň invalidity, neboť zlomenina pravé holenní kosti byla zhojena. Zhojení bylo klinicky pevné, bylo doporučeno odlehčení při kontrole dne 3. 2. 2005, bylo z důvodu aktuálního sejmutí zevního fixátoru, bylo doporučeno používání ortézy z důvodu již předchozí zlomeniny v tomto terénu. Dle spisové dokumentace se kontrola plné invalidity plánovaná na duben 2006 neuskutečnila.
25. PK MPSV dále podrobně popsala vývoj léčby chronické rány na pravém bérce (převazy), dále též léčby diabetes mellitus a osteomyelitidy. Dne 17. 9. 2019 byl posuzovaný uznán lékařem OSSZ Karviná v rámci žádosti o invalidní důchod plně invalidním od 17. 2. 2005 do 31. 12. 2009, dle předpisů platných do 31. 12. 2009, dle předpisů platných od 1. 1. 2010 pak invalidním ve druhém stupni invalidity od 1. 1. 2010 do 17. 9. 2019 a dnem jednání byl posuzovaný uznán invalidním v I. stupni invalidity s platností trvalou. Dle názoru PK MPSV došlo při tomto posouzení k

posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce při posuzování zdravotního stavu k 17. 2. 2005, dále bylo posouzení ovlivněno chudou zdravotní dokumentací, ze které lékař OSSZ Karviná vycházel (PK MPSV vysvětlila, že měl k dispozici lékařskou zprávu, které byly k dispozici k jednání MSSZ Brno ve věci invalidity v březnu 2005 a pak pouze lékařskou zprávu věznice Karviná z 9. 9. 2019 a ortopedické vyšetření ze dne 2. 7. 2019).

26. PK MPSV opět dále podrobně popsala průběh léčby defektu na pravém bérci (řešení sekrece z rány), jakož i sledování osteomyelitidy a diabetes mellitus (kompenzována medikací a na dietě). K posouzení zdravotního stavu žalobce lékařem žalované posudkem ze dne 3. 7. 2020 se PK MPSV vyjádřila tak, že pokud bylo lékařem žalované konstatováno, že při posouzení OSSZ v Karvině došlo k výraznému nadhodnocení, je dle názoru PK MPSV tento závěr pravdivý stran posouzení k datu 17. 2. 2005. Dále bylo i toto posouzení ovlivněno chudou zdravotní dokumentací, ze které bylo vycházeno. I v dalším období byl posuzovaný v péči pro chronický defekt na pravém bérci, dne 4. 8. 2020 bylo dle výsledku kultivace doporučeno přeléčení antibiotiky, bylo pokračováno v provádění převazů, dne 11. 8. 2020 bylo dle výsledku kultivace přeléčení Cotrimoxazolem.
27. PK MPSV uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzovaného o chronickou osteomyelitidu pravé holenní kosti, která byla středního stupně. Byla prokázána CT vyšetřením ze dne 11. 11. 2015, přičemž klinicky byl dlouhodobě přítomný chronický defekt s kolísající sekrecí v oblasti jizvy po plastice bérce a v anamnéze byl stav po otevřené zlomenině dolní části kosti holenní vpravo 20. 1. 2004, řešené aplikací zevního fixátoru, kdy následně pro hojení komplikované kožním defektem na přední straně bérce, byla dne 17. 2. 2004 provedena aplikace kostního štěpu, přenos svalového laloku, Tiersch. plastika a znovu aplikace zevního fixátoru. Nešlo o chronickou osteomyelitidu těžkého stupně, nebyla přítomna rozsáhlejší ulcerace zasahující ke kosti, nebyly přítomny laboratorní známky dlouhodobé a značné aktivity, nebyly přítomny časté ataky s horečkou, zřetelná infiltrace měkkých tkání, hnisání a vylučování sekvestrů s alterací celkového stavu. Dále byla přítomna cukrovka, která vyžadovala dodržování režimových opatření a užívání medikace. Další zdravotní postižení nezpůsobovala funkční poruchu, která by měla dopad na pracovní schopnost.
28. V posudkovém závěru PK MPSV shrnula, že jehož rozhodující příčinou byla chronická osteomyelitida kosti holenní vpravo, která byla výše funkčně zhodnocena. Pokles pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí podle kapitoly XIII oddíl B položka 3b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. ve výši 35%.
29. Rozhodující postižení funkcí PK MPSV hodnotila s ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti středem rozpětí. Pokles pracovní schopnosti není hodnocen dle položky 3c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod touto položkou uvedenou, jak plyne z posudkového zhodnocení. PK MPSV Brno stanoví na rozdíl od

lékaře žalované v námitkovém řízení jinou kapitolu citovaného ustanovení, která lépe odpovídá zjištěnému funkčnímu stavu.

30. PK MPSV Brno stanoví pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 3. 9. 2020 ve výši celkem 35 %. Vznik invalidity stanovuje PK MPSV dnem uskutečnění CT vyšetření, které prokázalo chronickou osteomyelitidu. V pracovní rekomandaci PK MPSV uvedla, že se zjištěným zdravotním stavem byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti.
31. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 24. 5. 2022 za účasti zástupkyně žalobce a zástupkyně žalované. Při jednání zástupkyně žalobce uvedla, že brojí proti napadenému rozhodnutí z důvodu nedostatečného zjištění skutkového stavu. Argumentaci k prvostupňovému rozhodnutí č. III (srov. výrok II napadeného rozhodnutí) blíže neosvětlila a odkázala na obsah námitek podaných žalobcem.
32. Krajský soud konstatoval obsah soudního a správního spisu a dále doplnil dokazování posudkem PK MPSV ze dne 6. 1. 2022. K provedení dokazování se zástupkyně žalobce vyjádřila tak, že s posudkem souhlasí bez jakýchkoliv námitek. Zástupkyně žalované odkázala na závěry posudku PK MPSV ze dne 6. 1. 2022 s tím, že je jasný a srozumitelný. Krajský soud ještě podrobně probral význam a smysl posudkového závěru PK MPSV stran data vzniku invalidity i hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Ohledně návrhu na provedení důkazu znaleckým posudkem zástupkyně žalobce uvedla, že na tomto návrhu netrvá. Vzhledem k tomu, že další návrhy na provedení dokazování nepadly, krajský soud je ukončil a po vyslechnutí konečných návrhů, v nichž zástupkyně žalobce setrvala na svém procesním stanovisku a zástupkyně žalované ponechala rozhodnutí na úvaze soudu, přerušil jednání za účelem přípravy a vydání rozsudku ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

33. Žaloba **není důvodná**.
34. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení

stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

35. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
36. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

37. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněných žalobních námitek a dospěl k následujícím závěrům. Posudkový materiál, který se nashromáždil v předmětné věci ve správním řízení, lze jen těžko považovat za konzistentní. Bylo proto úlohou posudku PK MPSV v Brně, který soud nechal ve věci vypracovat, aby objasnil dostatečně podrobně a přesvědčivě rozpory v posouzení otázky invalidity vzhledem k jednotlivým stanoveným obdobím (od 17. 2. 2005 do 31. 12. 2009, od 1. 1. 2010 do 16. 9. 2019 a konečně od 17. 9. 2019 dále, kdy byl žalobce posouzen na OSSZ v Karvině).
38. Krajský soud vyhodnotil předložený posudek PK MPSV ze dne 6. 1. 2022 a shledal, že netrpí žádnými formálními nedostatky. PK MPSV zasedala v řádném složení a jednala v nepřítomnosti žalobce, který s tímto postupem souhlasil. Z hlediska podkladů je třeba jednoznačně konstatovat, že PK MPSV vycházela z veškeré dostupné zdravotnické dokumentace odborných lékařů. V tomto ohledu PK MPSV také poukázala na neúplnost posudkové dokumentace při posouzeních OSSZ v Karvině dne 17. 9. 2019 a dále v námitkovém řízení před žalovanou (posudek ze dne 3. 7. 2020).
39. Dále se krajský soud zabýval celistvostí posudkové argumentace, a to ve vztahu k jednotlivým zdravotním postižením žalobce. Je třeba říci, že posudkové hodnocení velmi obsírně mapuje vznik a vývoj jednotlivých zdravotních postižení a dává je do vzájemných souvislostí. Výsledná kvalifikace rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (zdravotní postižení chronickou osteomyelitidu pravé holenní kosti středního stupně kvalifikované dle kapitoly XIII oddíl B položka 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.) sice není v souladu s předcházejícím posouzením lékaře žalované v námitkovém řízení, ale odpovídá srozumitelně a podrobně podané anamnéze jednotlivých zdravotních postižení žalobce. Přesvědčivost této posudkové kvalifikace je podle názoru krajského soudu odvislá od podrobného vyhodnocení veškerých dostupných lékařských zpráv provedeného ve vzájemné souvislosti.
40. Ohledně stanovení stupně invalidity a dne jejího vzniku rovněž považuje krajský soud posudek PK MPSV za přesvědčivý. PK MPSV objektivizuje datum vzniku invalidity prvního stupně ke dni provedení CT vyšetření dne 11. 11. 2015, které jako první prokázalo rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce – chronickou osteomyelitidu kosti holenní pravé dolní končetiny. To je v souladu s obvyklými metodickými postupy při stanovení data vzniku invalidity. První stupeň invalidity zde odpovídá posudkové argumentaci, že nebyly přítomny závažnější funkční poruchy. Zároveň se PK MPSV vyrovnala i s úlohou primárního úrazu kosti holenní dne 20. 1. 2004, u něhož následnou léčbou došlo ke zhojení, a dalších zdravotních postižení (cukrovka).
41. Krajský soud tedy shledal, že i když posudek PK MPSV jde z hlediska kvalifikace rozhodujícího zdravotního postižení jinou cestou, než předcházející posudky, představuje pro svou podrobnost a úplnost takový posudkový materiál, který může představovat stěžejní důkaz v otázce invalidity žalobce. K tomu krajský soud dodává, že proti závěrům tohoto posudku účastníci nevznegli žádné námitky ani připomínky a rovněž tak nenavrhli provedení dalších důkazů ve věci. Za této situace účastníci

nezavdali soudu žádný důvod, aby pochyboval o přesvědčivosti a věcné správnosti posudku PK MPSV.

42. Krajský soud tedy uzavírá, že pojal vypracovaný posudek PK MPSV jako stěžejní důkaz v otázce invalidity žalobce, což znamená, že je třeba ho uznat jako invalidního v prvním stupni invalidity ode dne 11. 11. 2015. Jelikož napadené rozhodnutí žalobci odňalo ode dne 20. 9. 2020 invalidní důchod, který mu byl přiznán od 13. 10. 2007 jako plný invalidní důchod a dále ode dne 1. 1. 2010 mu náležel jako invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, bude třeba v navazujícím řízení znovu posoudit nárok žalobce na invalidní důchod vzhledem k prokázanému datu vzniku invalidity, jímž je žalovaná vázána. Dále bude třeba posoudit nárok žalobce na doplatek invalidního důchodu.
43. Co se týká napadeného výroku II. napadeného rozhodnutí, krajský soud uvádí tolik, že za této situace ztrácí prvostupňové rozhodnutí žalované č. III o výpočtu doplatku na invalidním důchodu a jeho započtení na dlužné pojistné na sociální zabezpečení a vzniklé penále oporu. Jelikož nárok na doplatek na invalidním důchodu bude třeba nově vyhodnotit a spočítat jeho výši, bude třeba i v této záležitosti vydat nové rozhodnutí. Proto bylo třeba zrušit napadené rozhodnutí také v rozsahu tohoto výroku (II).

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

44. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí spočívalo na chybném stanovení otázky invalidity žalobce v jednotlivých obdobích, nebyl skutkový stav v řízení před žalovanou dostatečně zjištěn. Krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.], jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.
45. Pro další řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu, jakož i z výsledků dokazování provedeného v otázce invalidity v soudním řízení (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
46. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl tak, že úspěšnému žalobci žádné náklady řízení nevznikly, resp. o jejich přiznání nežádal. Žalovaná nebyla v řízení úspěšná a právo na náhradu nákladů řízení jí nepřísluší ex lege (§ 60 odst. 2 s.ř.s.). Právní zastoupení žalobce bylo realizováno na náklady státu (viz výrok III tohoto rozsudku).
47. O odměně ustanovené zástupkyně žalobce Mgr. Bc. Lucie Koupilové, advokátky krajský soud rozhodl dle ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Ustanovená zástupkyně ve svém přípisu ze dne 25. 5. 2022 vyúčtovala ve věci 5 úkonů právní služby, a to převzetí věci, sepis doplnění žaloby, další poradu s klientem (potvrzení je součástí spisu), sepis repliky a účast na jednání soudu dne 24. 5. 2022. Za každý úkon účtuji v souladu s ust. § 9 odst. 2 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku ve výši 1.000,- Kč a 5x režijní paušál po 300,- Kč. Dále uplatnila náhradu cestovného k další poradě s klientem ve Věznici X (věznice) a zpět, tj. celkem 49,4 km při použití vozu Škoda Scala o průměrné spotřebě 4,2 l/km (technický průkaz

je již součástí spisu), tedy částku 275,- Kč a náhradu za ztrátu času po cestě v částce 2 x 100,- Kč. Zástupkyně žalobce dále vyčíslila cestovné na trase Ostrava – Brno a zpět v částce 530,- Kč (jízdenky jsou součástí spisu) a náhradu za ztrátu času po cestě v částce 8 x 100,- Kč.

48. Krajský soud se s výpočtem odměny a příslušných náhrad vyčíslených ustanovenou zástupkyní ztotožnil. Celkem tedy na odměně a náhradě hotových výdajů přísluší ustanovené zástupkyni částka ve výši 8 305,- Kč, která jí bude vyplacena za podmínek uvedených ve výroku III. tohoto rozsudku z účtu krajského soudu na náklady státu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. května 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.